

МОЛОДЬ—
П'ЯТИРІЧЦІ

ЗВЕРНЕННЯ

ДО ВСІХ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ І
СЕРЕДНІХ СПЕЦІАЛЬНИХ УЧБОВИХ
ЗАКЛАДІВ МІСТА-ГЕРОЯ ОДЕСИ.

НЕЩОДАВНО ВІДБУЛА
СЯ ЗУСТРІЧ ЧЛЕНІВ БЮ
РО ЦЕНТРАЛЬНОГО РАЙ
КОМУ КП УКРАЇНИ МІСТА
ГЕРОЯ ОДЕСИ З ЛЕНІН
СЬКИМИ І ІМЕННИМИ
СТИПЕНДІАТАМИ ВИЩИХ
УЧБОВИХ ЗАКЛАДІВ РА
ЙОНУ. УЧАСНИКИ ЗУСТРІ
ЧІ ПРИЙНЯЛИ ЗВЕРНЕН
НЯ «ДО ВСІХ СТУДЕНТІВ
ВИЩИХ І СЕРЕДНІХ СПЕ
ЦІАЛЬНИХ УЧБОВИХ ЗА
КЛАДІВ МІСТА-ГЕРОЯ
ОДЕСИ», ТЕКСТ ЯКОГО ПУ
БЛІКУЄТЬСЯ НИЖЧЕ.

Ми, Ленінські й іменні стипен
діати вищих учбових закладів
Центрального району, зібравшись
на зустріч з членами бюро Цен
трального райкому Компартії Ук
раїни м. Одеси в день 104-х ро
ковин з дня народження Воло
димира Ілліча Леніна, висловлю
ємо щиру подяку рідній Кому
ністичній партії, її Центральному
Комітетові й особисто Генераль
ному секретарю ЦК КПРС тов.
Л. І. Брежневу за батьківську
турботу про молоде покоління
нашої країни.

З великим ентузіазмом сту

дентство Центрального району,
як і вся молодь Країни Рад,
сприйняли слова Звернення Цен
трального Комітету КПРС до
партії, до радянського народу
ознаменувати четвертий рік п'я
тирічки ударною працею і від
мінним навчанням.

В Центральному районі навча
ється 71 тисяча студентів. Заро
ки дев'ятої п'ятирічки у вузах
району буде підготовлено до 40
тисяч осіб зі 100 спеціальностей.
Відповіддю студентства на Звер
нення ЦК КПРС буде відмінне
навчання, глибокі знання, ударна

праця у будівельних загонах.

Ми звертаємося до всіх сту
дентів і учнів вищих і середніх
спеціальних учбових закладів мі
ста в завершальні роки всена
родної боротьби за виконання
планів дев'ятої п'ятирічки докла
сти всіх зусиль для створення у
кожному студентському колекти
ві атмосфери натхненної творчої
праці, допитливого пошуку, напо
легливого прагнення до оволодін
ня глибокими знаннями, непохит
но виховувати у собі ленінську
ідейну переконаність, класову са
мосвідомість, непримиренність до

будь-яких проявів буржуазної
ідеології.

Ми закликаємо студентство мі
ста брати активну участь в науко
во-дослідній роботі, в громад
ському житті, свято зберігати і
примножувати славні революцій
ні, бойові й трудові традиції ра
дянського народу і міста-героя
Одеси.

Ми зобов'язані завзятою пра
цею і зростанням якості підго
товки спеціаліста виправдати
кожний карбованець, вкладений
народом в розвиток вищої шко
ли, завжди і у всьому бути гід
ними імені великого Леніна.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 19 (1155)

24 травня 1974 року.

Ціна 2 коп.

Ленінські й іменні стипенді
ати вузів Центрального райо
ну м. Одеси.

16 червня—
вибори
у Верховну
Раду СРСР

ДУДНИК
Тамара
Семенівна

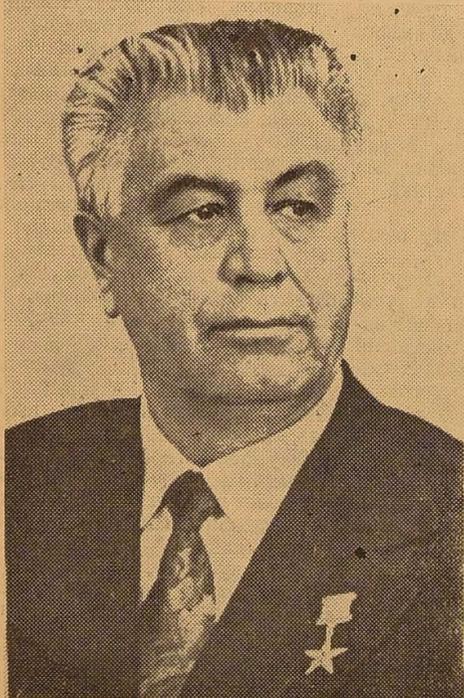
ГОЛОСИ—КАНДИДАТАМ НАРОДУ

«Комсомольці, юнаки і дівчата Країни Рад! Ви завжди пліч-о-пліч із старшими поколіннями були на передових рубежах комуністичного будівництва. У цьому році минає 50 років з дня присвоєння комсомолу імені Володимира Ілліча Леніна. Комсомол свято виконує заповіді великого учителя і вожда, по-ленінському живе, працює, учитесь і бореться. Це знову з великою силою продемонстрував з'їзд Ленінського комсомолу, який нещодавно відбувся.

Сотні тисяч молодих людей вперше візьмуть участь у голосуванні. Можна не сумніватися, що вони з честю виконають свій громадянський обов'язок, будуть завжди і всюди з гідністю нести високе звання громадянина Союзу Радянських Соціалістичних Республік!»—говориться у Зверненні Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Чимало молодих виборців університету вперше віддають свої голоси за кандидатів блоку комуністів і безпартійних. Велика підготовча робота ведеться в університеті, багато студентів є агітаторами, допомагають у роботі виборчої комісії, беруть участь у пропагандистській роботі. В університеті працює клуб виборців, в якому постійно чергують студенти й викладачі, допомагають виборцям познайомитися з біографіями кандидатів у депутати, роз'яснюють основні положення про вибори. Викладачі читають лекції. Як вже повідомлялося, по виборчому округу № 53 зареєстровано кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР першого секретаря Одеського обкому КП України товариша П. П. Козиря. Окружна комісія Одеського—Іллічівського виборчого округу № 520 зареєструвала кандидатом у депутати Ради Союзу бригадира прядильниць Одеської джутової фабрики Т. С. Дудник. Сьогодні ми знайомимо виборців нашого округу з кандидатами у депутати.

КОЗИР Павло Пантелійович

Павло Пантелійович Козир народився в 1913 році в селі Жовте П'ятихатського району Дніпропетровської області в сім'ї селянина-бідняка.

Трудову діяльність почав у 1932 році. Працював завідувачем сектором місцевого радіомовлення у П'ятихатках, літпрацівником районної газети, відповідальним секретарем газети П'ятихатської МТС Дніпропетровської області.

З 1935 по 1938 рік П. П. Козир служив у Радянській Армії, а з 1938 року працював заступником редактора республіканської газети «Ком

сомолец Туркменістана», завідувачем відділом керівних комсомольських органів ЦК комсомолу Туркменії, першим секретарем Ашхабадського обкому комсомолу.

У 1939 році тов. Козир П. П. вступив до лав Комуністичної партії Радянського Союзу.

В роки Великої Вітчизняної війни тов. Козир П. П. перебував на партійно-політичній роботі в Радянській Армії. З 1945 року працював другим секретарем Крижопільського райкому партії, першим секретарем Крижопільського райкому партії, першим секретарем Ситковецького райкому партії, а потім Могилів-Подільського міському Компартії України Вінницької області.

Після закінчення в 1952 році Ленінських курсів і Вищої партійної школи при ЦК КПРС тов. Козир П. П. працює редактором обласної газети «Вінницька правда». В 1954 році його обирають секретарем, а потім другим секретарем Вінницького обкому партії.

З серпня 1955 по 1970 рік П. П. Козир працює першим секретарем Вінницького обкому Компартії України. У травні 1970 року тов. Козир П. П. обирається першим секретарем Одеського обкому Компартії України.

Радянський уряд високо оцінив самовіддану працю тов. Козиря П. П. Він удостоєний звання Героя Соціалістичної Праці, нагороджений чотирма орденами Леніна, орденом Трудового Червоного Прапора, орденом Жовтневої Революції та багатьма медалями.

Тов. Козир П. П. — член Центрального Комітету КПРС, член ЦК Компартії України. Він— депутат Верховної Ради Союзу РСР V, VI, VII і VIII скликань, депутат Одеської обласної Ради депутатів трудящих. Був делегатом XX, XXI, XXII, XXIII і XXIV з'їздів КПРС, делегатом XIX, XX, XXI, XXII, XXIII і XXIV з'їздів Компартії України.

Виборці Одеського виборчого округу № 53 по виборах до Ради Національностей Верховної Ради СРСР висунули Павла Пантелійовича Козиря кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Одеського виборчого округу № 53 зареєструвала тов. Козиря Павла Пантелійовича кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

Тамара Семенівна Дудник народилась у 1935 році в селі Борщі Котовського району Одеської області в сім'ї колгоспника. Безпартійна.

Трудову діяльність почала в 1952 році після закінчення школи фабрично-заводського навчання. Працювала прядильницею Одеської джутової фабрики, а з 1971 року очолює бригаду прядильниць. Бригада систематично перевищує виробничі норми, на два місяці раніше строку завершила план трьох років дев'ятої п'ятирічки.

Тамара Семенівна багато уваги приділяє вихованню молодих робітниць, освоєнню ними професії прядильниці і передових методів праці. Вона — громадський майстер виробничого навчання, очолює групу наставниць-прядильниць. За високі виробничі показники, дострокове виконання завдань восьмої п'ятирічки Тамара Семенівна удостоєна звання Героя Соціалістичної Праці, нагороджена орденом Леніна, орденом Трудового Червоного Прапора.

Тов. Дудник Т. С. бере активну участь у громадському житті. Вона — депутат Верховної Ради СРСР сьомого і восьмого скликань, член Центрального Комітету профспілки робітників текстильної і легкої промисловості.

Виборці Одеського—Іллічівського виборчого округу № 520 висунули Тамару Семенівну Дудник кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Одеського—Іллічівського виборчого округу № 520 зареєструвала тов. Дудник Тамару Семенівну кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Готуючись виконати свій високий громадянський обов'язок наш орденоносний колектив разом з усім радянським народом говорять: «Ми з тобою, рідна партія!». Вибори мають стати показником непохитної єдності радянського народу, ясним свідченням схвалення і підтримки внутрішньої і зовнішньої політики Радянської держави, рішучості й надалі самовідданно боротися за здійснення величних планів комуністичного будівництва.

ІДУТЬ ПІДСУМКОВІ ЗАНЯТТЯ

У своїй практичній діяльності КПРС постійну увагу приділяє марксистсько-ленінському вихованню кадрів, формуванню у них наукового світогляду, ідейної зрілості, перетворенню комуністичної моралі в глибокі особисті переконання. На сучасному етапі розвитку радянського суспільства оволодіння науковою теорією марксизму - лєнінізму, глибоке розуміння політики партії і боротьба за її здійснення є життєвою потребою не тільки комуністів, але й усіх трудящих.

Провідною ланкою в ідейно-теоретичному вихованні радянських людей, як відомо, є система партійного навчання. Вона озброєє слухачів знаннями лєнінської теоретичної спадщини, розумінням закономірностей суспільного розвитку, історичного досвіду КПРС у соціалістичному й комуністичному будівництві.

Поточний навчальний рік проходить в обстановці високої трудової і громадсько-політичної активності комуністів, всього радянського народу, спрямованої на успішне вирішення грандіозних завдань, накреслених історичним XXIV з'їздом партії, прудневим (1973 р.) Пленумом ЦК КПРС.

Головне місце в політичній освіті професорсько-викладацького складу і співробітників університету в 1973—1974 навчальному році посідає вивчення теорії марксизму-лєнінізму, питань методології науки, матеріалів XXIV з'їзду партії, квітневого і прудневого (1973) пленумів ЦК КПРС, доповіді Генерального секретаря ЦК тов. Л. І. Брежнєва про п'ятдесятиріччя СРСР, його промови на Всесвітньому конгресі миролюбивих сил, матеріалів урочистого засідання, присвяченого 70-річчю II з'їзду РСДРП. Важливу увагу в ряді цих проблем займають питання зовнішньополітичної діяльності нашої партії, її боротьба за втілення в життя Програми миру, розробленої XXIV з'їздом КПРС.

Цікаво і на високому ідейно-теоретичному рівні проходять заняття в методологічних і творчих семінарах на філологічному, історичному, геолого-географічному, хімічному і багатьох інших факультетах і в установах універси-

У МЕРЕЖІ ПАРТОСВІТИ

тету. Цьому сприяє той факт, що партійні бюро цих факультетів, як правило, систематично контролюють роботу партосвіти, надають постійну допомогу пропагандистським кадрам в організації навчання, підвищена відповідальність слухачів за зростання ідейно-теоретичного рівня. Все це сприяє подальшому підвищенню свідомості викладачів і співробітників університету, активізації їх трудової і політичної активності у боротьбі за успішне виконання завдань дев'ятого п'ятиріччя, взятих колективом соціалістичних зобов'язань.

Велике значення для успішного завершення навчального року має організоване проведення підсумкових занять у всіх ланках системи партосвіти. Враховуючи це, партійний комітет провів з керівниками семінарів і пропагандистами політшкіл спеціальне засідання, на якому були обговорені не тільки питання, зв'язані з підготовкою і відвідуванням занять політосвіти, але й визначені завдання парторганізації на новий навчальний рік. Заключні заняття, як відмічалось на засіданні, повинні бути спрямовані перш за все на те, щоб допомогти слухачам систематизувати і закріпити одержані знання, глибоко осмислити зв'язок вивченого матеріалу із життям, з практикою комуністичного будівництва, визначити своє місце у боротьбі за виконання народногосподарського завдання. Причому партійні бюро разом з пропагандистами повинні заздалегідь розробити і довести до відомо слухачів тематику і плани підсумкових занять, подати список рекомендованої літератури, продумати питання організації і методики їх проведення.

Закономірно, що при визначенні змісту підсумкових занять необхідно враховувати рівень теоретичної, загальноосвітньої і політичної підготовки різних категорій слухачів, специфіку проблем, які вивчаються, особливості факультетів і установ. При цьому слід акцентувати увагу на тих основних проблемах, які займали голов-

не місце в роботі семінарів і політшкіл. Отже, в зміст підсумкових занять повинні ввійти вузлові питання методології науки, філософські, економічні й соціально-політичні проблеми марксистсько-лєнінської теорії, питання комуністичного виховання радянських людей та зовнішньополітичної діяльності КПРС та ін.

Щодо форм проведення підсумкових занять, то вони, звичайно, можуть бути різноманітними. Досвід свідчить, що тут можна використовувати уже форми, які виправдали себе: групові й індивідуальні співбесіди, теоретичні й науково-практичні конференції, заслуховування окремих рефератів і ін. Однак практика доводить, що для слухачів вищої ланки партійного навчання у вузах найбільш доцільним є проведення підсумкових теоретичних конференцій з актуальних проблем марксистсько-лєнінської теорії, а для середньої і нижньої ланки — проведення індивідуальних і групових співбесід.

У період підготовки і проведення підсумкових занять парторганізаціям належить глибоко проаналізувати результати навчання комуністів, всього професорсько-викладацького складу і співробітників університету, узагальнити накопичений досвід, визначити головні напрямки партійного навчання на наступний навчальний рік. Доцільно, як і в минулі роки, підсумки марксистсько-лєнінського навчання розглядати на партійних зборах, засіданнях партбюро факультетів і установ. При цьому важливо усвідомити, в якій мірі ідейно-теоретичне навчання сприяє дальшій активізації внутріпартійного життя, підвищенню громадсько-політичної і трудової активності нашого колективу. Разом з тим, необхідно поділовому, з партійних позицій розглянути недоліки і упущення в організації, змісті й методиці навчального процесу, розкрити їх причини, накреслити конкретні заходи по дальшому покращанню роботи системи партійної освіти, підвищенню її ідейно-теоретичного рівня.

В. СВІТЛИЧНИЙ,
член партійного комітету ОДУ.

У ПАРТКОМІ ОДУ

На черговому засіданні

На черговому засіданні партійного комітету комуністи обговорили важливі питання життя університету.

УРІЗНОМАНІТНЮВАТИ ФОРМИ УДР

Партійний комітет обговорив питання про стан роботи кафедр факультету РГФ по впровадженню УДР. Доповідач професор С. П. Бєвзєнко і всі, хто взяв участь в обговоренні цього питання, відзначили, що деканат і партійне бюро провели певну роботу, впроваджуючи систему унбово-дослідної роботи. Розроблено план виконання УДР, а на кафедрах — індивідуальні завдання для студентів по курсах. І цей план в цілому виконується успішно. Найкраще організовано роботу на кафедрі французької філології (завідуючий — доцент А. А. Гриценко) та англійської філології (завідуючий — професор А. К. Корсаков).

Разом з тим, є й істотні недоліки. Багато студентів стаціонару не пишуть дипломних робіт, хоча згідно «Положення по УДР студентів» написання дипломних робіт є обов'язковим. На факультеті помітна тенденція звести систему УДР до виконання курсових робіт, які є лише однією з форм системи. Кафедра зарубіжної літератури ніякої роботи, крім керівництва курсовими на третьому курсі, не веде. Кафедри суспільних наук свої завдання з УДР з керівництвом факультету не узгоджують.

Партійний комітет у своєму рішенні ухвалив заходи, які сприя-

тимуть застосуванню різноманітних форм УДР, продовженню наполегливих пошуків нового, найбільш оптимального у системі унбово-дослідної роботи, усуненню відзначених на засіданні парткому недоліків.

ПІДВИЩУВАТИ ВИМОГЛИВІСТЬ

Партійні організації філологічного та історичного факультетів, керуючись рішеннями XXIV з'їзду КПРС і Статутом КПРС, підвищили рівень організаційно-партійної роботи. Всі комуністи виконують постійні та тимчасові партійні доручення. На історичному факультеті всі агітатори академічних груп — комуністи. Чимало комуністів працюють у комсомольських бюро факультету і курсів. Комуністи історичного і філологічного факультетів проводять велику пропагандистську роботу в містах та районах області.

Про досягнення парторганізації цих факультетів, а також про деякі упущення і недоліки, які слід усунути, особливо в плануванні та контролі за виконанням рішень, говорили комуністи, коли розглядалось питання про виконання партійних доручень і стан партійної документації на історичному та філологічному факультетах. Комуністи говорили про необхідність систематично заслуховувати звіти комуністів і партгрупоргів, проводити взаємоперевірку між партгруппами, підвищити відповідальність до комуністів.

ВИХОВУВАТИ КАДРИ

Заслухавши і обговоривши вислупи секретаря партбюро АГЧ С. М. Коршунова та голови комі-

сії парткому А. В. Федорова, партійний комітет відзначив, що парторганізація АГЧ проводить певну роботу у справі підбору, розстановки та виховання кадрів. За останній час дещо поліпшилась організація роботи АГЧ. Регулярно проводяться наради начальників відділів та служб. Однак у цьому питанні, як відзначили комуністи, є ще серйозні недоліки. Слабка ще індивідуальна виховна робота. У підборі кадрів відсутня плановість, не створений резерв для висування на керівні посади. Деякі керівники відділів і служб не відчувують як слід почуття відповідальності за доручену справу. За серйозні недоліки в роботі були звільнені з посади колишній головний бухгалтер Б. І. Онішук і старший прораб В. П. Мамалига. В АГЧ відзначається велика плінність кадрів. Комуністи відмітили значні недоліки у розвитку соціалістичного змагання, наводили факти формалізму.

Партійний комітет прийняв рішення, в якому підкреслюється, що одне із головних завдань парторганізації — подальше підвищення рівня організаційної і політичної роботи по мобілізації колективу на успішне втілення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС, Постанови прудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС, Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. Накреслено шляхи поліпшення роботи у справі підбору, виховання, розстановки кадрів у АГЧ та підвищення вимогливості, у розвитку критики й самокритики, удосконалення організації соціалістичного змаган-

На порозі — сесія

На знімку справа: студенти I курсу біологічного факультету (зліва направо): Ольга Синицина, Вікторія Іщенко та Олена Григор'єва на практичних заняттях з аналітичної хімії.

Внизу — практичні заняття в лабораторії якісного аналізу. Асистент Віра Миколаївна Єрмілова спостерігає за тим, як студенти I курсу біофаку Валерій Урбан та Дмитрій Варбанець проводять кристалоскопічний аналіз йонів.

Фото О. ЛЕВІТА.

ВРАЖЕННЯ І ПОБАЖАННЯ

При Одеському державному університеті імені І. І. Мечникова працює факультет підвищення кваліфікації викладачів суспільних дисциплін. Він має два відділення: викладачів політичної економії і викладачів історії. Про роботу останнього і хотілось би розповісти.

Перш за все, про навчальний план факультету. Він розрахований на 504 години і передбачає цикли лекцій з таких дисциплін, як історія СРСР, нова і новітня історія зарубіжних країн, педагогіка, психологія, методика викладання історії, філософія, науковий комунізм, політекономія, а також невеликі курси атеїзму, естетики і культури мови.

Підбір предметів, кількість годин, які відводяться на їх вивчення, в основному відповідають запитам слухачів. Але що стосується педагогічних дисциплін, то, на наш погляд, до вказаних трьох (педагогіка, психологія і методика викладання історії) слід би також додати і логіку, а до четвертої групи навчальних курсів (атеїзм, естетика і культура мови) — такі дуже важливі для педагога предмети, як етика і радянське право.

Хочеться підкреслити ту велику увагу, яку приділяють ректорат і учена рада університету роботі порівняно молодого факультету підвищення кваліфікації викладачів суспільних дисциплін середніх спеціальних учбових закладів. За три місяці чергового потоку (з 5 квітня по 5 липня) минулого року робота факультету заслуговувалась двічі і на парткомі й ученій раді. Факультетові була надана допомога: виділено кращих викладачів, зміцнена матеріальна база. Було прийнято рішення про безпосереднє кураторство всього ходу учбових занять на історичному відділенні з боку історичного факультету університету і його кафедр.

Викладачі, які працюють на факультеті, — це висококваліфіковані спеціалісти з великим досвідом і знаннями. Незабутні враження залишили у нас глибокі й змістовні лекції доктора історичних наук М. Ю. Раковського, кандидата історичних наук Т. Л. Фролової, кандидата педа-

гогічних наук Т. М. Козіної й ін.

Крім читання лекційних курсів, на факультеті проводяться теоретичні конференції, семінари, залки. Особливо напружена програма семінарських занять, які готують і проводять самі слухачі. Серйозні вимоги висуваються і до виконання письмових випускних робіт, до їх наукової і методичної сторони. Завершується навчання іспитами з основних дисциплін.

Величезну організаційну роботу проводить декан факультету Л. А. Левченко і методист З. М. Фреманов. Вони роблять все можливе, щоб забезпечити нормальний хід навчального процесу, організують самотню роботу слухачів, надають можливість користуватися науковими кабінетами і облітковим фондом. Чимало уваги надається питанням побуту, зокрема, роботі ідальні, організації дозвілля слухачів. Добре, наприклад, поставлене екскурсійне обслуговування. Слухачі факультету, які приїхали з різних міст країни, знайомляться з визначними місцями і славною історією міста - героя Одеси, відвідують капакомби, Музей героїчної оборони міста в 1941 році, місця, пов'язані з повстанням на броненосці «Потьомкін» в 1905 році, Театр опери та балету.

Разом з тим, хотілось би висловити і деякі побажання, які слід би врахувати в майбутньому.

Дещо більше, думається, треба надавати уваги питанням «технікумівської» педагогіки, конкретніше розкривати специфіку педагогіки середньої спеціальної школи, слід проводити показові заняття в технікумах, це особливо необхідно для молодих викладачів, яких серед слухачів факультету, як правило, не мало. Багато також використовувати такі прийоми навчання, як, наприклад, передчасне ознайомлення слухачів з текстами лекцій, проведення бесід, які мають бути відбутися. Слід детально розкрити характер і обсяг роботи циклових комісій, учбових кабінетів і предметних гуртків.

В. І. СІНЯКОВ,
викладач Харківського технікуму громадського харчування.

ПЕРШОЧЕРГОВА СПРАВА

На засіданні ректорату, що відбулося, розглядалися важливі питання, зв'язані з будівництвом учбового корпусу гуманітарних факультетів, науково-учбовою роботою, а також поточні справи.

Нещодавно на засіданні Колегії Мінвузу УРСР йшла мова про те, як виконується план будівництва вузами республіки. І от про рішення Колегії й доповіді присутнім ректор університету, професор О. В. Богатський.

Університет з будівництвом відстає. Тому всім ділянкам вузу, які причетні до цієї надзвичайно важливої справи, треба мобілізуватися і виправляти становище. Хоча наш об'єкт цього року і не пусковий, все ж при таких темпах, як зараз, він не зможе стати своєчасно до ладу.

Перше наше завдання тут, відзначив О. В. Богатський, — визначити, що гальмує справу.

Крім корпусу гуманітарних факультетів, ми повинні цього року розпочати будівництво гуртожитку № 6. В тому, що затримується початок будівельних робіт, є і провина тих, хто керує цією справою. Ми ніяк не можемо звільнити майданчик, де мають розпочатись роботи. І це з вини наших викладачів, гаражі яких ще до цього часу не знесені.

Одночасно зі спорудженням гуртожитку розпочнуться роботи по будівництву ідальні. Через ряд ускладнень робота затримується, хоча майданчик готовий і можна рити котлован.

Будівництво — справа надзвичайно важлива. До цього часу воно йшло повільно, гальмувалося через найрізноманітніші причини. Зараз люди, які відповідають за нього, наша адмінгоспчастина і особисто тов. Бойко М. М. мають прояснити почуття відповідальності, усвідомити вагу цієї справи й домогтися значного поліпшення справи.

Газеті «За наукові кадри» пропонуємо ввести рубрику і постійно друкувати матеріали про хід будівництва.

Товариші, які вступили з цього питання (М. Бойко, Л. Калуст'ян, Ш. Халілов, М. Синюков, І. Дузь) говорили про будівництво, яке ведеться, про студентські будівельні загони, які повинні відіграти важливу роль у виконанні ряду робіт.

Не меншої ваги члени ректорату надали й питання, яке було присвячене контролю за успішністю та самостійною роботою студентів. Тут мова йшла і про нову документацію, якою мусять бути забезпечені факультети, про методичні розробки, про системи УДР та ГПП. Деканатам, кафедрам слід міняти стиль роботи і зі всією серйозністю поставитись до нововведень. Особлива увага була приділена самостійній роботі студентів. Учбовий процес повинен широко висвітлюватись у пресі.

Члени ректорату розглянули також ряд інших питань — про випуск спеціалістів, День університету, фінансові справи та інші.

На порозі — сесія

Багато працюють студенти хімічного факультету на кафедрі хімічних методів захисту оточуючого середовища. Попереду сесія! Радянські й іноземні студенти ще й ще раз перевіряють свої знання на практичних заняттях.

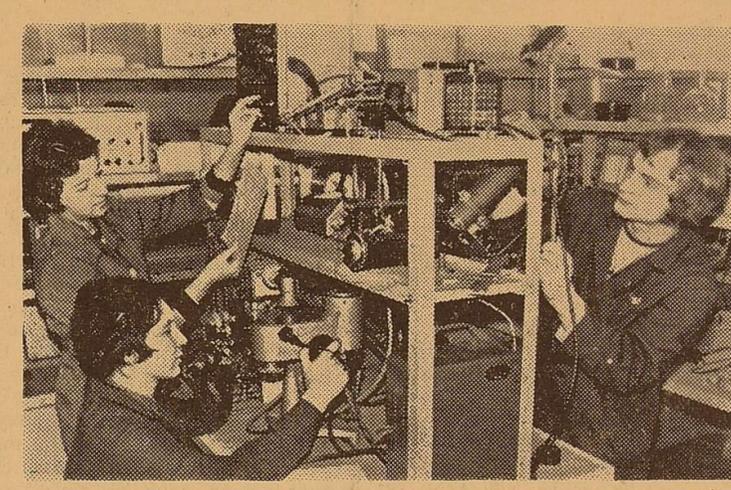
На знімках: студенти IV курсу хімфаку Тетяна Бочарова та Віктор Зубов виконують роботу «Одержання аерозолей при фотолізі» (справа).

Студенти з НДР — Германн Фрідріх та Штенцель Ельнора за роботою «Визначення вагової концентрації пилу методом фільтрів АФА».

Добре ідуть справи при виконанні роботи «Вивчення фільтраційних характеристик волокнистих матеріалів» у студентів (зліва-направо): Марини Горіної, Тетяни Трофіменко та Дорстена Грюцнера (НДР).

Фоторепортаж О. ЛЕВІТА.

ГОТУЮТЬСЯ ХІМІКИ

МЕРИДІАН ДРУЖБИ Шляхом незалежності

НОВИЙ ЕТАП

На новому етапі національно-визвольного руху питання завоювання колишніми колоніальними країнами економічної незалежності набувають першорядного значення. Все оільш актуальне значення має співробітництво африканських країн з СРСР та іншими соціалістичними державами. Народи Африки з подякою говорять про підтримку Радянським Союзом і соціалістичними країнами національно-визвольної боротьби, про різнобічну допомогу народам, які домагаються політичної самостійності. СРСР допомагає молодим країнам розвивати їх незалежну національну економіку. Африка одержує від СРСР машини і устаткування, верстати, трактори, автомашини, судна, нафтопродукти, метали, цукор, тканини, хімічні та інші товари.

В свою чергу СРСР одержує з Африки бавовну, какао, рис та інші товари. Співробітництво розвивається з багатьма країнами Африки в гому числі з Алжиром, Ганою, Гвінеєю, Замбією, Камеруном, Кенією, Конго, Малі, Марокко, Нігерією, АРЕ, Сенегалом, Сомалі, Суданом, Тунісом, Угандою та Ефіопією. Угодами передбачено надання допомоги цим країнам у будівництві різних об'єктів: промислових, сільськогосподарських, культурних, охорони здоров'я.

Економічне та технічне співробітництво з СРСР й іншими соціалістичними державами відкриває перед країнами Африки широкі перспективи, дозволяє швидше ліквідувати економічну відсталість і домагатись успіхів у соціальному прогресі.

Між СРСР і Нігерією укладено ряд угод про культурне співробітництво і торговий обмін. Слід додати, що за обсягом зовнішньої торгівлі Нігерія займає третє місце серед африканських країн.

Перша країна робітників і се-

ляна надає народам Африки велику допомогу у розвитку промисловості, енергетики, сільськогосподарства, у підготовці національних кадрів. Вона є поставщиком машин і обладнання для підприємств, що будуються.

Хочу особливо підкреслити, що угоди, на основі яких надається ця допомога, мають взаємокорисний характер. Прикладом такого співробітництва є спорудження Хелуанського металургійного комбінату.

Маджі МАСУМБІ,
студент II курсу біофаку
(Нігерія).

ЗА СВОБОДУ І САМОВИЗНАЧЕННЯ

На протязі багатьох років вся Африка перебувала в руках колонізаторів. Ці колонізатори нічого корисного не робили для африканського народу. Вони тільки жорстоко експлуатували його.

Нічого вічного не буває. Велика Жовтнева соціалістична революція стала початком нової епохи, епохи боротьби народів світу за свої права, свободу і самовизначення. Деякі країни Азії, Латинської Америки і Африки стали розвиватись по некапіталістичному шляху.

Перед країнами не тільки Азії, Латинської Америки, але й Африки стоять складні проблеми, які неможливо вирішити самостійно, без допомоги розвинутих соціалістичних країн. Культурна революція й індустріалізація в

будь-якій країні потребує розумного підходу до їх вирішення. Але найголовнішою проблемою є ліквідація неписьменності. Країна повинна готувати кадри інтелігенції, потім з їх допомогою розвивати господарство і культуру.

Зараз в СРСР і в інших соціалістичних країнах чимало молодих юнаків із Африки й інших країн, які розвиваються по некапіталістичному шляху. Якщо їх запитати, для чого вони тут? — зразу ж вони скажуть: «Приїхали вчитись».

В країнах Африки вже є свої національні університети і там навчаються не тільки африканські юнаки, але й європейські й інші. Між країнами, які розвиваються, і розвиненими йде обмін студентами. І це, на мою думку, служить інтересам миру і інтернаціональної дружби.

Мзее Хагіб РАДЖАБ,
студент IV курсу біофаку,
(Танзанія).

ЄДНІСТЬ У БОРОТБІ

Гана — одна з перших країн Африки, яка одержала незалежність. І її приклад допоміг багатьом країнам у боротьбі за національне самовизначення. Важливу роль у визволенні Африки відіграв видатний діяч Гани Кваме Нкрума. Він боровся за єдність Африки, за створення так званих Сполучених Штатів Африки. Але створити єдину державу не вдалося через підступи

ЗАВТРА — ДЕНЬ ВИЗВОЛЕННЯ АФРИКИ

імперіалістів в різних країнах. Вони роолять все можливе для того, щоб наш континент оув поділений на частини, бо це допомагало їм панувати на наших землях. Є ще одна причина — це проблема мов. Слабо ще розвинути зв'язки між різними народами, заважає також велика кількість релігій, різниця між культурами.

Але можу сподіватись, що приїде час, коли все це буде подолано і тоді можна буде говорити про по-справжньому єдину Африку.

Косалі ДЖОРДЖ,
студент I курсу біофаку
(Замбія).

МОЯ РЕСПУБЛІКА

Боротьба народів за визволення країни від експлуатації і неокolonіалізму і імперіалізму призводить до позитивних наслідків. Зараз конголезький народ звертає особливу увагу на розвиток своєї економіки, культури. Велику роль у розвитку країн відіграють соціалістичні країни. Мій народ — миролюбний народ. Він дуже любить музику і спорт. Недарма у нас кажуть: «Без музики і спорту не може бути великої промисловості». Напередодні Дня визволення Африки готуємося до свого свята, впевнені, що Африка буде незалежною і досягне великих успіхів у своєму розвитку.

Бекінду МОІЗ,
студент I курсу біофаку,
(Народна Республіка Конго).

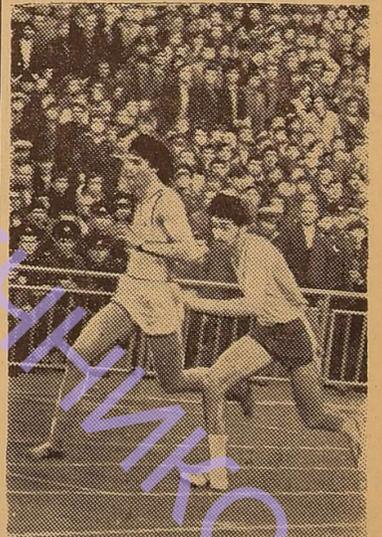
НА ПЕРШІСТЬ ОДУ

16—17 травня проходили змагання з художньої гімнастики на першість ОДУ.

Абсолютною чемпіонкою стала студентка I курсу філологічного факультету Тетяна Забіяка, на другому — Ніна Хренкова, на третьому — Наташа Баранова.

Перехідний кубок ОДУ вперше завоювала команда механіко-математичного факультету, на другому місці філологи і на третьому — спортсменки фізичного факультету.

Т. ДЕНИСОВА.

Відбулася першість міста серед вузів з легкої атлетики. В ній взяли участь спортсмени ОДУ. На знімках — естафетну паличку несуть студенти ОДУ.

Фото О. ЛЕВІТА.

Запрошуємо взяти участь

Комітет ДТСААФ спільно з редакцією газети «За наукові кадри», військовою кафедрою і комітетом комсомолу університету готує фотовиставку, присвячену 30-м роковинам визволення України від фашистських загарбників.

На виставці будуть представлені фотографії військово-патріотичної тематики, фоторепортажі про зустрічі з ветеранами, мандрівки по місцях бойової слави, туристичні походи по місцях боїв, відвідування історичних місць, участь студентів і співробітників у змаганнях з військово-прикладних і військово-технічних видів спорту тощо.

Запрошуємо взяти участь всіх фотолюбителей університету. На виставку необхідно представити фотознімки розміром 13×18 чи 18×24 в двох екземплярах з описом змісту фото, вказавши прізвище, ім'я і по-батькові автора.

Автори, роботи яких займуть 1, 2 і 3 місця, нагороджуються дипломами і пам'ятними подарунками.

Кращі роботи будуть опубліковані в газеті «За наукові кадри».

Фотографії здавати в редакцію газети «ЗНК» чи в комітет ДТСААФ університету до 5-го жовтня 1974 року.

ЛІТЕРА- ТУРНА СТОРИНКА

ПІСНЯ НАРОДИЛАСЯ В ОДЕСІ

Наше місто вписало чимало пам'ятних сторінок в славу Шевченкіану. Книжки, альманахи, збірники, статті, вистави, картини. До столітдесятиріччя з дня народження Т. Г. Шевченка наукова бібліотека нашого університету видала бібліографічний покажчик «Т. Г. Шевченко на сторінках одеської періодичної преси». Щоправда, ця назва не зовсім відповідає змісту покажчика, бо сюди ввійшли окремі збірники наукових праць, які важко віднести до періодики. Його ретельно вигодувала Е. М. Зінькова. Ми сподіваємось побачити друге видання з заповненими прогалинами та продовженням, принаймні до 1974 р. Тут хочеться нагадати читачам газети, що Одеса зробила свій внесок і в музику Шевченкіану.

Коли перегортатимете збірники пісень, де є шевченківська «Реве та стогне Дніпр широкий», то найчастіше значається автор слів і жодного натяку про автора музики. Інколи, правда, стоїть: народна пісня.

А пісня ця має свого композитора і народилася вона в нашому місті.

Попри всякі переслідування і заборони український театр, створений М. Кропивницьким і М. Старицьким, триумфально крокував по містах і селах України і далеко за її межами.

Українській трупі доводилось частіше виступати в нашому місті і взагалі на Причорномор'ї, оскільки Київський генерал-губернатор забороняв виступати на підлеглих йому землях.

Серед активних відвідувачів спектаклів трупи Кропивницького й був місцевий вчитель Данило Якович Крижанівський (1857—1894 р.).

Закінчивши наш університет (слов'янсько-російське відділення), ряд років він працює викладачем в Болградській чоловічій гімназії. Після уроків з російської словесності, латинської мови, він не раз сів за рояль і з вікон його дому неслись на простір мелодії народних пісень, твори М. Глінки... Там же, в Болграді, були зроблені перші спроби оригінальних музичних композицій: він пише хорovu оду на слова пушкінського «Пам'ятника», романси «Спи, сладко спи», «Я жду тебе» та інші.

Останні чотири роки Данило Крижанівський прожив в Одесі, працюючи в управлінні Одеського університету. Й туг він не залишає своєї композиторської діяльності.

Відвідуючи вистави театральної трупи, він буквально був захопаний в сценічний талант Кропивницького. Особливо його полюбило читання великим актором творів, серед них і відомої балади «Причина». І спеціально для нього Крижанівський пише мелодію до ряду строф балади. Дев'ять строф твору Шевченка, взяті з різних його частин, не мали одного чітко вираженого тематичного стержня. Відчуваючи це по-своєму, народ відрадагував цей твір Крижанівського-Шевченка. Перші три строфи балади здобули виняткову популярність як народна пісня, відір-

ЖУРАВЛІ НАД ЗЕМЛЕЮ

Радісна звістка схвилювала в святковій Першотравневій дні студентську молоді філологічного факультету — на сторінках ленінської газети «Правда» опубліковані дві поезії нашого вихованця — студента другого курсу українського відділу Тараса Федюка. Відрадно й те, що невеличку, але досить яскраву передмовку написав до цих публікацій лауреат Ленінської премії, Герой Соціалістичної Праці Михайло Панасович Стельмах, який уважно слідкує за творчістю молодого поета і допомагає в його зростанні.

У цій передмові М. П. Стельмах пише: «Тарас Федюк в першу чергу приваблює мене своєю свіжою, часто несподіваною думкою і бурхливим ритмом. Він не тільки може сказати: «Повертають в

поле лемеші» і «іх тіль — журавлі над землею», а і такими образами підготувати роздуми про рідну землю: «Не можна в такій землі жити і не проростати».

Тарас Федюк — відмінник навчання, бере активну участь в громадській роботі. Він активно друкується в нашій періодичній пресі — в газеті і журналах. Молодий поет систематично звітує на засіданнях літературної студії, а зовсім недавно звітував на правлінні Одеської обласної філії Спілки письменників.

Коллектив філологів сердечно вітає Тараса Федюка з його новою творчою перемогою.

І. ДУЗЬ,
професор, доктор філологічних наук.

ТЕПЛІНЬ

Ще повіта у хмарі весна,
Календар ледве-ледве розтанув,
А тепліня, немов змія
Проростає зелене, світлане.
Повертають в поле лемеші
І їх тіль — журавлі над землею.
В мене зараз немає душі —
Є земля. Я живу лише нею.
І росту, і міцнію в стеблі,
Росту, щоб вражайнішим стати.
Не можна в такій землі
Жити і не проростати.

ВОГОНЬ

Палили Джордано Бруно.
Та в подумі
думка не згасла,
Палили Джордано Бруно
Та світло не знає
згорання.
Палили Джордано Бруно.
Вогонь аж до сонця здіймався
Безсилий спалити сонце.
Палили Джордано Бруно—
Вогонь у вогні не згорів.

ЗУСТРІЧ З ПОЕТАМИ

Нещодавно в науковій бібліотеці нашого університету відбулася зустріч співробітників бібліотеки і студентів з одеськими поетами І. І. Рядченком і В. К. Березинським.

Поет В. К. Березинський, в минулому випускник нашого університету, розповів про роботу Одеської організації Спілки письменників України, зупинився на успіхах письменників, на кращих книгах, збірках віршів окремих авторів: І. Рядченка, Г. Карева, Б. Нечерди, І. Гайдаєнка та ін.

Тепло прийнятій аудиторією, виступив голова Одеського відділення Спілки письменників УРСР І. Рядченко.

Поети читали свої вірші «Письмо марсианке», «Пушкінський платан» — І. Рядченка, «Передній край», «По хліб» — В. Березинського.

НОВЕЛА

С. ДОМРІНА.

Проліски

І хто винен, що трапилось так? Чи зірки, які дзвеніли і співали, чи рожеві роси на квітах весесу. А може, трави? Вони так солодко й покірно лягають під ноги. А може, очі? Чи лісна фіалка виною всім? Поля нахилиться до землі, розводить руками траву, знаходить квітку. Ще недавно вона зірвала б її. Але сьогодні...

Поля лягає в траву. Дівчина насунилась на хвилинку, замислилась. Але знову безтурботна посмішка заграла в її очах. Вона вільна. Вона знову все бачить, чує серцем кожную травинку, відчуває подих лісу, ось цього поля. І саме декілька хвилин тому трапилось це. А ще вчора на серце і на квіти падав сніг. Була зима холодна, з байдужим поглядом.

Сьогодні ледь побілішало за вікном, побігла дівчина в поле, погнала корову. О, ніч маленька, мов пташка-коноплянка. І знову сонце... Залишилась дівчина одна в усьому світі. Вона і сонце, вона і небо, вона і трави. А далі ліс, ліс. Хіба так важко злетіти в небо? Дівчина сміється. Десь заторохтіла перепілка, їй відгукнулася інша. І знову тиша...

Сподини, сподиви, коли ви пройдете? Навіть сьогодні ви дошкуляете мені. Це трапилось взимку, а вона гадала, що перше кохання прийде повесні. Вона стояла з портфелем біля Зіниної хати. Чекала подругу. Хвилювалась. Сьогодні контрольна з алгебри. Чи розв'яже вона задачу? Стрілою пронісся повз неї на ковзанах Олег. Мить — і летить в сніг її портфель з підручниками. Поля збирає книжки, зошити, а сльози самі капають на дорогу.

— Ти дивись, образилась, — говорить Олег. — Ну, пробач, Полю.

Дівчина підняла голову і зустрілась з юнаком поглядом.

— В тебе росяні очі, — сказала здивовано. Це почула тітка Антоніда, яка проходила мимо, і майже заголосила на всю вулицю.

— Ти подивись, як себе поводить ця безбаченко. В дев'ятому класі, а вже на шию хлопцям вішається.

Олег зник так же раптово, як і з'явився.

— Як ви смієте так ображати, — вже вголос розплакалась дівчина. Я мамі розкажу...

— Ну й кажи, циганка. Дуже я вас боюся.

Вийшла Зіна, заспокоїла подругу. Насилу досиділа уроки.

— Хоч би трійку по контрольній одержати, — думала, йдучи додому. Згадала про образу. І так гірко стало. В неї ж найкраща в світі мама. Хіба ж вона винна, що так склалось її життя? Все чекає і чекає батька. Кажуть люди, красень був. Чорне волосся, чорні очі. Тому й циганом його називали. У Полі також чорне волосся, тільки очі зелені, як у kota. Як стемніло зовсім, шепотіла матері дівчина: «Мамо, ти любила тата. Чого він не з нами, мамо...»

Госпоуіршала мати, губи зробились сухими, гарчачими.

— Покохаеш сама, доню, розкажу тобі про все. А зараз ти ще маленька. Розійшлись та й усе. Таких, як ми, одиноких, багато. А я чекатиму. Бо люблю. Посивіє зовсім моя коса — все рівно чекатиму.

Поля цілує маму, а сама думає: «І я кохаю, і я кохаю».

...Сипав сніг, рожевий від променів пригасаючого сонця. День, другий третій, Полі не сиділось дома.

— Я снігуронька, — думала вона, блукаючи вздовж лісу. Підбігла до тремтячої берізки, сміялась:

— Я — берізка, я — берізка.

І ніхто не чув. Тільки ліс. А вона йому довіряла. Ліс мріяв. Зимом ліс завжди про щось думає, думає. Про що думає він? Може, рання снігова свина навіває важкі думи. Така ж свина влітається і в мамині коси. І, може, тому, коли падає сніг, мати, сідаючи коло вікна, думає, думає...

Олег не звертав на Полю ніякої уваги. А дівчина? Вона, не помічаючи того, сама завжди була поруч. Тільки щоб бачити його, чути голос. Й здавалось, що ніхто нічого не знає, ніхто нічого не бачить. Поля навіть в математичний гурток

записалась, бо й Олег був там. А ще дівчина на шкільний хор ходити стала.

Повертається зі школи й довго стоїть на ганку, не заходячи до хати. Ще кругом сніг, а вітер вже пахне прілою землею, важкі хмари — пролісками. Це вже весна. Сьогодні після репетиції вперше за весь час до неї підійшов Олег. Не дивлячись на дівчину, тихо сказав:

— Мені потрібно з тобою поговорити.

— Зі мною? — спалахнула Поля. — Говори, говори.

— Ні, ні іншим разом, — і побіг наздоганяти друзів. Поля стояла на ганку і мріяла. Про що вона мріяла? Хіба так важко здогадатись, коли собі сімнадцять і хмари пахнуть пролісками?

...Поля бігла в ліс. Вона хотіла влєвнитись, що вже весна. Адже їй ніхто не вірив. Невже й ліс не повірить. Поля знає, де будуть проліски. Он там, під тією берізкою. Ціле поле квітів біліло на снігу. Дівчина припала до пролісків. Квіти пахнули на неї прілою землею, вітряним подихом. Поля влетіла в школу і на порозі ледь не збила з ніг Олега. Дівчина розбулилась, хотіла відступити. Але замість цього раптом протягнула юнакові квіти. Олег чомусь не брав їх. Дівчина підняла очі і зустрілась з холодним, байдужим поглядом. Таким поглядом дивиться на Полю зимова річка, скута льодом.

— Чого ти до мене ціпляєшся? Вже вся школа глузує наді мною. Відчепись і не підходь до мене. Саме про це я хотів я тобою поговорити.

Стукнули двері. Це вийшов Олег. А далі було все, як у ві сні. Хтось щось запитував, комусь щось відповідала, комусь віддала проліски, навіть що вони їй тепер.

«Відчепись», — стукотіло в скронях. Дома не повечерявши лягла в ліжко. Але сон не приходив. Дивилась у вікно. Темніть, темніть. Вона лізе в кімнату, заповняє ноги, руки, голову, серце. Хоч би місяць зійшов. Вже б не самотня була. І нікому, нікому не розкажеш про горе. Навіть лісу. І чого так трясє, як в лихоманці.

Хтось тихенько постукав у вікно. Поля встала, вийшла в сні. «Хто же це в таку пізню годину», — подумала. Щоб тільки мати не проснулась. Не засне вже до самого ранку. Відчинила двері. На порозі стояла незнайома людина.

— Вам кого? — злякано запитала.

— Дитинко моя, — майже простогнав чоловік.

— Тату! — зойкнула дівчина. — Тату! — Схопила за руку, не відпускала.

— Мамо! — Вже кричала вголос і плакала гірко по-жіночому.

Мати стояла посеред кімнати, спершись однією рукою на стіл. Другою стягувала на грудях сорочку.

— Ти, ти, це ти, — шепотіла. Крок, ще крок, і мати знесилена падає в обійми батька.

Вони сідають за стіл, і до самого ранку в кімнаті горить світло. Батько щось говорить, цілує то маму, то Полю і знову розповідає про своє життя.

Наступного дня була неділя. Гостей в хаті — на ціле весілля. Тітка Антоніда з'явилась першою, попладала дівчину по голіці, зніяковіло говорила: «Ну, годі, годі, не ображайся».

— Та я не ображаюсь, тіточко, — відповіла Поля.

І Зіна на хвилинку прибігла. Розцілувала подругу, прошепотіла: «Я так щаслива за тебе, Полечко».

Поля дивиться на маму і не впізнає її. Мати бігає по хаті така гарна, моторна. Дівчина думає про те, що вона в цю хвилину молодша за неї. Це їй сімнадцять, це для неї весна.

— Донечко, покажайнущ в хаті. Ми з татом в ліс підемо.

Повертаються через годину. Мати сміється дзвінко, на все подвіря. В її руках багато пролісків.

— Понюхай, донечко, понюхай проліски. Це вже весна, весна.

— Ні, мамо, — говорить дівчина. — Навкруги ще зима.

— Ще не відчула ти весни, донько, — пригорнула Полю мати. Прийде вона, прийде...